

בשר חתימה בעפרון...

(מחבר ליה החתאזרחות)

הנורות. בשמו וחתמו והפקיד נסע לו
 ז' יום ירדוף יום, שבוע - שבוע.
 ובאחד הימים כרוז נפק בחיל:
 כל מי שהניש בקשה להתאזרחות -
 לבית הנס! היו בולס מהרהרים מתוך
 חדות-דנפש: זה היום ונילה ונשמחה בו.
 בטוחים שבשורה טובה באה להם ועוד
 מעט וזכות, אזרח כשושנה תפרחי להם,
 ונשגוררו ובאו לבית העם, ומצאו שם
 שני פקידים (דוקא, שנים!) מודיעים להם,
 כי כל הנקשה לא היתה כהלכה: בעפ-
 רון - (עפרון, קופ"י) נעשתה ומפני זה
 נפסלה וזכותם נתקפחה.

נזכרים אלה ומוענים, שאה העפ-
 רון לחתימה נתן להם בשעתו הפקיד
 בכבודו ובעצמו, אולם לך וצעק, חי-
 וקיים! לא הועילו כל הטענות והמענות,
 וכך אחד ואחד קבל את, גירוי וחתם
 עליו את שמו בעט ובדיו, גם נדרש
 לשלם, במחילה מכבודו, שילינגי (50
 מימים א"י) להוצאות - הנסיעה באופו
 של הפקידים, שמדחי ובאו הנה על
 חשבון, אנרחיהם'...

ובשעת מעשה היה העולם תוהה
 ושואל: א) אם חתימה בעפרון לאו שמה
 חתימה - מפני מה הכשילם אותו פקיד?
 ב) אם תקון הדבר הוא הכרחי שאי
 אפשר בלעדיו - מפני מה חכו שנה תמימה?
 וקשיא שלישית:

מפני מה הוציאו מכיסיהם של
 בני-ישראל 50 מיל לאיש לתקן מעות
 שנעשה על ידי אחרים?

את שאלה הרביעית אינם שוא-
 לים, יודעים כי שנה תמימה תעבור עד
 שהמתאזרחים, מחדש יקבלו את הע-
 דותיהם, נ. ק.

תיתי לה לטמשלה ששקדה על
 תקנתם של תושביהם ושלויי אלהם
 בשנה שעברה פקיד ממשלתי לקבל
 בקשות להתאזרחות, אין לאמר - דבר
 טוב! באו כל המתאזרחים, מלאו את